

Երևան, 8 Մարտ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՍՈՐՎԵՑՈՒԻՐ ԻՆՇԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐԻ ՊԱՀԵԼՈՒ ԿԵՐՊԸ

Սորվեցուր ինծի, Տէր, կանոններոյ պահելու կերպը,
եւ մշտապէս պիտի կապարեմ զանոնք:
Տուր որ հասկնամ Օրէնքդ,
որպէսպի կապարեմ եւ ամբողջ սրբով հնապանդիմ անոր:
Պապուէրներուդ շաւիղին մէջ առաջնորդէ զիս,
որովհետեւ անոնցմէ՝ հաճոյք կ'առնեմ:
Ըրէ այնպէս՝ որ սիրս պապուէրաններուդ փափաքի,
Քան անձնական հարսպութիւն դիկելու:
Հայեացքս հեռացուր դապարկ բաներէն,
եւ քու կամքիդ գործադրութեամբ՝ կեանք փուր ինծի:
Ես քու ծառադ եմ, կապարէ ինծի փուած խոսպումդ,
այն խոսպումը՝ որ կու փաս քեզմէ ակնածողներուն:
Հեռու պահէ նախապիհնքը՝ որմէ այնքան կը վախնամ,
որովհետեւ վճիռներդ արդար են:
Միակ փափաքս է՝ հրահանգներդ կապարել.
Կեանք փուր ինծի, դուն՝ որ արդար ես:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուպրե Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովաննի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երրեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՀ

ԱՌԱԿԱՑ

ՅՈՐԴՈՐՍԵ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐՈՒ 3:11-35

Շարունակելով յորդորը, կը յիշեցնէ եւ կը զգուշացնէ, թէ յանկարծ Տիրոջ խրապը չանարգէ, ու մանաւանդ Տիրոջ յանդիմանութենէն ջթունայ, որովհետքեւ Տերը իր սիրածը կը խրապէ, ինչպէս հայր մը իր սիրած զաւակը 11-12 հմբ: Նոյն ձեւով Պողոս Առաքեալ կարգայայգուի իր խօսքը ուղղելով հաւաքացեալներուն Երրայեցիս 12:7-11: Որովհետքեւ մէկ այլ ուրիշ առիթով Պողոս Առաքեալ կըսէ. «Ասպուծոյ Խօսքը երկսայրի սուր է», որ կը նշանակէ Ասպուծոյ Խօսքը, որուն մէջ խրապականի բաժինը ուր յաճախ կընայ ցացնել մեզ, եւ ուստի կընանք նեղուիլ, ջնդունիլ, արհանարիել, անարգել, բայց կը յիշեցնէ, որ այդ արգայապութիւնը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Ասպուծոյ սիրոյ նշանը: Պողոս Առաքեալ այդ միքքը կարգայապէ առաւել եւս երբ կըսէ. «Ընդհակառակը, եթէ Ասպուծ ձեզ յանդիմանէ, ինչպէս կընէ իր բոլոր որդիներուն, կը նշանակէ՝ թէ իր զաւակները չենք եւ խորյա ենք: Մինչ Ասպուծ կը խրապէ մեր բարիքին համար, որպէսզի հաղորդակից դաշնանք իր սրբութեան: Ճիշդ է որ ուսէ յանդիմանութիւն նոյն պահուն չուրախացներ, այլ կը փրկմեցնէ. բայց յեփոյ՝ անով կրթուածներուն արդար կեանքի մը խաղաղութիւնը կը պարգեւէ»:

Իրապէս երանելի է այն մարդը, որ կը գրնէ այն ինչ որ մնայունն է եւ ոչ թէ գնայունը: Անոր համար ալ կըսէ. «Երանի այն մարդուն, որ իմասպութիւն կը գրնէ եւ հանճար կը սպանայ, որովհետքեւ անոր շահը արծաթէն աղէկ, ոսկիեն աղէկ, գոհարներէն պատուական, որեւէ մոկ բան չի կրնար անոր հաւասարի, օրերու թեկայնութիւն, հարսպութիւն ու փառք, հաճոյական ու խաղաղութիւն, կեանքի ծառ, երջանկութիւն»: Ահա այս բոլորը արդինքն են այդ իմասպութեան: Արիթով մը Քրիստոս ալ առակով ներկայացուց Ասպուծոյ արքայութիւնը, որ կը նմանի արպի մը որուն մէջ զանձ կայ, զայն գրնողը իր ամրող ունեցածը կը վաճառէ զնելու այդ արպը: Վյարեա եւս այդ իմասպութիւնը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ նոյնինքն Յիսուս Քրիստոսը, Սուրբ Հոգին, հաւաքքը, յոյսը, սերը:

Ահա կը հասպարէ ըսելով. «Տերը իմասպութիւնով հիմեց երկիրը եւ հանճարով հասպարէց երկինքը», խօսքը կը վերաբերի Յիսուս Քրիստոսին, ինչ որ Յովհաննէս Աւելարանից ալ նոյնը պիտի ըսէ. «Սկիզբէն եր Բանը, եւ Բանը Ասպուծ էր, եւ ամէն ինչ Անով եղաւ, եւ առանց Անոր ոչինչ եղաւ ինչ որ եղաւ» 1:1-2: Տակախին, այդ Իմասպութեան գուած բարիքները կը շարունակուին, երբ այդ Իմասպութիւնը միշտ առջ առաջ ունենայ, քովը պահէ, հոգիին կեանք պարգեւէ, պարանցին զարդ, ահա այն ափեն ապահով պիտի ըլլայ, մողքը պիտի չափի, մասին պիտի չփափսնայ ոչ ալ զալիք Դադասպաննէն, որովհետքեւ յոյսը Տիրոջ վրայ է դրած:

Ապս կու փայ մէկ այլ ուրիշ յորդոր մը ըսելով. «մի ուշանար կարօպեալին ողորմութիւն փալէն, կրնաս օգնել օգնես, եւ ըսես զնայ վաղը եկուր»: Հերաքրորդական է, որուն մէջ Գրիգոր Տաթևացին այսպէս կը բացաբրէ. Ով որ աղքային օգնել կը խոսպանայ ու չի կապարեր, ըսրս բաներով կը մեղանչէ: Առաջին, կը սպէ, որովհետքեւ ըսաւ եւ ջրաւ, ուրեմն սուր խօսած եղաւ, եւ եղաւ որդին Սպութեան հօր, այսինքն՝ Սարանային, որովհետքու ան կը կոչուի ապութեան հայր: Երկրորդ, Ասպուծոյ գրկած եղաւ, որովհետքեւ ինչ որ կընես, ինծի ըրած կըլլաս խօսքի լոյսին փակ, աղքային փալը, Ասպուծոյ փալու համարմէք, ուրեմն Ասպուծոյ գրկել կը նշանակէ: Երրորդ, աղքային չարչարել կը նշանակէ, որովհետքեւ ան յոյսով կը սպասէր այդ օգնութեան: Չորրորդ, գրկուի այն հապուցումն որ Տերը խոսպացած էր փայ. «Երանի ողորմածներուն, որովհետքեւ ողորմութիւն պիտի գրնեն» Մաքր. 5:7:

Ի վերջոյ, կը յորդորէ հետու մնալու վիճաբանութենէ, նախանձէ, ու ընսրբելու բռնաւոր մարդուն ճամբան, որովհետքեւ ծուռ է, եւ այդպիսին Տիրոջ առջեւ պիտի չ, մինչ մտերիմ է արդարներուն հետք: Ամբարիշտ մարդոց փան մէջ Տիրոջ անէծքը կայ, մինչ արդարներուն փան մէջ Տիրոջ օրինութիւնը: Ծաղը ընտղներուն ծաղը կընէ, մինչ խոնարիներուն շնորհ կու փայ: Իմասպունները փառք պիտի ժառանգեն, մինչ յիմարներուն բարձրանալը անարգանք պիտի ըլլայ: